

- 6) A súlyos zavarok kockázata, amely a tisztességtelen kikötésből eredő visszaható hatály korlátozásának alapjául szolgál, az uniós jog olyan önálló fogalmának tekinthető-e, amelyet az összes tagállamnak egységesen kell értelmeznie?
- 7) Ha az előző kérdésre igenlő választ kell adni, milyen feltételeket kellene figyelembe venni?
- 8) A fentiekől függetlenül, a súlyos zavarok kockázata összhangban van-e az 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. és 7. cikkével, ha azt csak az eladó vagy szolgáltató számára okozott súlyos zavarok figyelembe vételével értékelik, vagy a szóban forgó küszöb kikötés alapján kifizetett összegek teljes visszatérítése hiányában a fogyasztóknál bekövetkezett vagyonszétválást is tekintetbe kell venni?
- 9) A gazdasági rendet érintő súlyos zavarok kockázatát, a fogyasztó által indított konkrét egyéni kereset esetén, az 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. és 7. cikke értelmében csak e konkrét keresetnek a gazdasági hatására figyelemmel, vagy azon gazdasági hatásokra figyelemmel kell-e értékelni, amelyekkel az egyéni keresetek nagy számú fogyasztó általi potenciális gyakorlása járna?

(¹) HL L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.

2016. január 4-én benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-5/16. sz. ügy)

(2016/C 098/30)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az üvegházhatású gázok uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozatot (¹);
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg az üvegházhatású gázok uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozatot, és az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

A megtámadott határozat szerint annak célja az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei tekintetében az uniós piacon fennálló kereslet és a kínálat azon strukturális egyensúlyhiányának a megoldása, amely ahhoz vezetett, hogy a kibocsátási egységek ára nem érte el azt a szintet, amely megfelel az uniós jogalkotók várakozásainak. E célt alapvetően a piaci stabilizációs tartalék (PST) mechanizmusának a létrehozásával kívánták elérni, amely azon alapszik, hogy abban az esetben, ha a piacon a kibocsátási egységekből jelentős többlet áll fenn, és bizonyos feltételek teljesülnek, a piacon rendelkezésre álló kibocsátási egységek számát a tartalékba helyezésük útján csökkentik, és az elárverezendő kibocsátási egység-mennyiségeket növelik, ha a piacon rendelkezésre álló kibocsátási egységek száma nem éri el a 400 milliót.

A Lengyel Köztársaság a megtámadott határozattal szemben a következő jogalapokra hivatkozik:

Az első jogalap az EUMSZ 192. cikknek az EUMSZ 192. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének a megsértésén alapul, mivel a megtámadott határozatot rendes jogalkotási eljárás keretében fogadták el, jóllehet ez a határozat olyan intézkedés, amely a tagállamoknak a különböző energiaforrások közötti választását és az energiaellátásuknak az általános szerkezetét jelentős mértékben érinti.

A Lengyel Köztársaság álláspontja szerint a megtámadott határozat jelentős mértékben hat az energiaforrások megválasztására és az energiaellátás általános szerkezetére Lengyelországban. Az EUMSZ 192. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az ilyen határozatot a Tanácsnak a Tanács különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag kell elfogadnia.

A második jogalap a lojális együttműködés elvének a megsértésén, valamint az Európai Tanács EUSZ 15. cikk szerinti hatáskörének a megsértésén alapul, mivel olyan intézkedéseket fogadtak el, amelyek ellentétesek az Európai Tanács 2014. október 23-i és 24-i következtetéseivel.

Az Európai Tanács 2014-es következtetése szerint a kibocsátás-csökkentés célként kitűzött szintjének az eléréséhez az Unió legfontosabb eszköze egy jól működő jól működő, megújított uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer (ETS) és egy a piacot a Bizottság javaslata alapján stabilizáló eszköz lesz, és a Bizottság 2021-et jelölte meg a piaci stabilizációs tartalék mechanizmusának a kezdeteként. Az, hogy a megtámadott határozatban a piaci stabilizációs tartalék mechanizmusának a kezdeteként a 2019-es évet jelölték meg, ellentétes az Európai Tanácsnak a 2014-es megállapításaival.

A harmadik jogalap a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének a megsértésén alapul, mivel olyan intézkedéseket fogadtak el, amelyek a kereskedési időszak során, és különösen ezen időszak utolsó éveiben beavatkoznak a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerébe.

A megtámadott határozat közvetlenül a tartalékba helyez 900 millió kibocsátási egységet, amelyeket a 2014-től 2016-ig tartó években kivontak, illetve kivonnak a piacról, és amelyeket 2019-ben és 2020-ban ismét vissza kellene vezetni a piacra, ami ahhoz vezet, hogy azok végül a piacra nem térnek vissza. A jelenlegi kereskedési időszakban a piaci szereplők rendelkezésére álló kibocsátási egység- mennyiség ezért kevesebb, mint amire számítani lehetett. A piaci szereplők részéről jogos bizalom állt fenn azt illetően, hogy a piacról ideiglenesen kivont kibocsátási egységek 2019-ben és 2020-ban visszatérnek a piacra, és az üzleti terveiket erre alapították. A rendszer működésének az alapelveit – mint például a kibocsátási egységek rendelkezésre álló számának a meghatározására vonatkozó szabályokat –nem szabadna módosítani a rendszerben részt vevő vállalkozások különböző tevékenységeire vonatkozó tervek időbeli perspektíváját meghatározó kereskedelmi időszak során. Ezek az alapelvek olyan jelentős feltételeket jelentettek, amelyek meghatározóak a vállalkozások befektetési tevékenységei tekintetében.

A negyedik jogalap az arányosság elvének a megsértésén alapul, mivel olyan intézkedéseket fogadtak el, amelyek által magasabb szintű kibocsátás-csökkentést érek el, mint az Európai Unió nemzetközi kötelezettségei által megkövetelt, és a 2003/87/EK irányelv céljának az eléréséhez szükséges szint.

A megtámadott határozat elfogadásával az Unió magasabb szintű célokat valósít meg, mint amelyek jelenleg nemzetközi szinten a Kiotói Jegyzőkönyvnek a 2012-ben Doha-ban vállalt meghosszabbítása keretében kötelezőek.

Az ötödik jogalap azon kötelezettség megsértésén alapul, amely szerint a megtámadott határozatnak az egyes tagállamokra gyakorolt hatásait megfelelő módon vizsgálni kell, valamint azon kötelezettség megsértésén, amely szerint kellőképpen értékelni kell, hogy e határozat elfogadása hogyan hat a kibocsátási egységek kereskedelmének piacára.

(¹) HL L 264., 1. o.